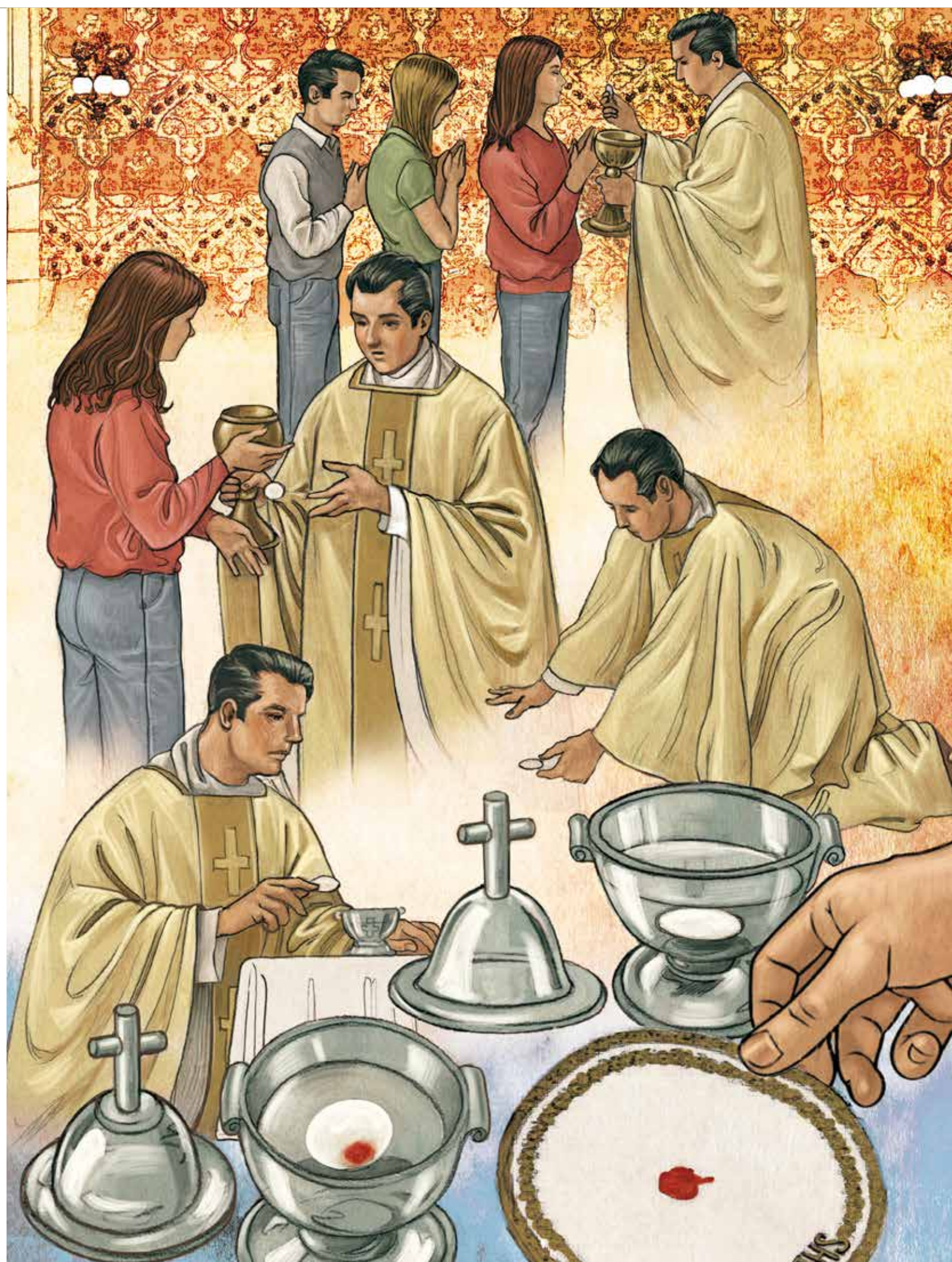

LEGNICOJE

LENKIJA, 2013 M.

2013 m. gruodžio 25 d. Legnicos Šv. Hiacinto bažnyčioje, per šv. Mišias dalijant Komuniją, netyčia ant žemės nukrito Ostija. Nedelsiant ji buvo įdėta į indą su vandeniu ir uždaryta tabernakulyje, kaip to reikalauja Kanonų teisės kodeksas. Po kelių dienų Ostijos paviršiuje atsirado raudona dėmė. Tuometinis Legnicos vyskupas Stefanus Cichis (Stefan Cichy) nusprendė sudaryti komisiją mokslinei analizei atlikti. Rezultatai nustebino ir patvirtino, kad Ostija panaši į „žmogaus širdies raumenį su pakitimais, kurie dažnai atsiranda agonijos metu“.

2013 m. gruodžio 25 d. Komuniją dalijantis kunigas netyčia iš komuninės išmetė Ostiją. Kunigas ją pakėlė, įdėjo į indą su vandeniu ir padėjo į tabernakulį.

Gydytoja ir kardiologė profesorė Barbara Engel, viena iš mokslinėje analizėje dalyvavusių mokslininkų, per spaudos konferenciją sakė: „Medžiaga buvo tiriama naudojant ultravioletinius spindulius su oranžiniu filtru ir rezultatai buvo vienareikšmiai. Nustatėme širdies raumens (miokardo) skaidulas su pakitimais, kurie dažnai atsiranda agonijos metu.“

Nuotrauka, kurioje matyti iš Ostijos paimtas mėginys

2016 m. balandžio 10 d. vyskupas Zbignevas Kiernikovskis oficialiai paskelbė tikintiesiems 2013 m. Legnicoje įvykusio eucharistinio stebuklo analizės rezultatus.

Originalus pranešimas spaudai

2013

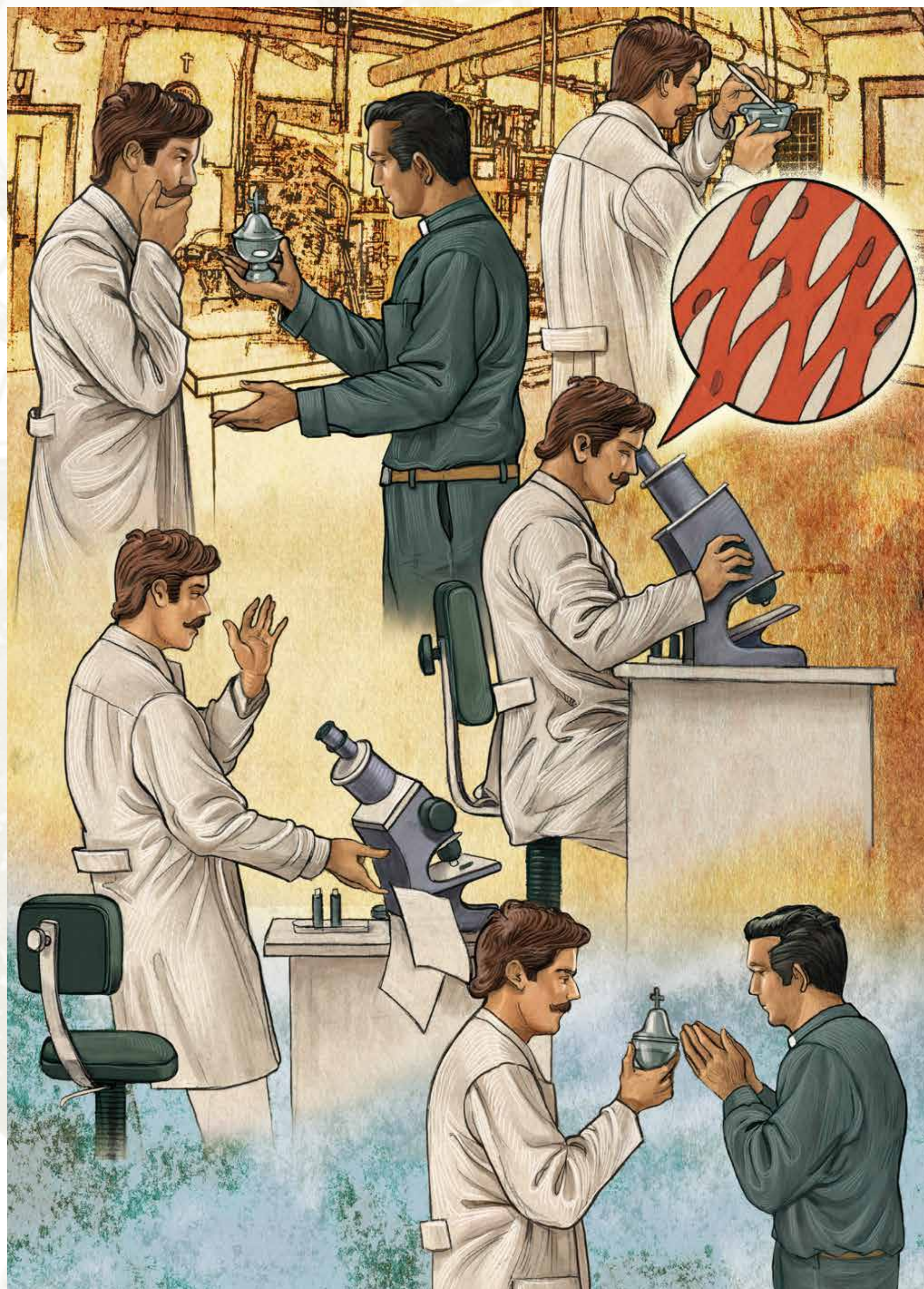
m. gruodžio 25 d. Legnicos Šv. Hiacinto bažnyčioje, per šv. Mišias dalijant Komuniją, ant žemės netyčia nukrito Ostija. Ji iš karto buvo įdėta į indą su vandeniu ir uždaryta tabernakulyje. Šv. Hiacinto bažnyčios kunigas tėvas Andžėjus Ziombra (Andrzej Ziombra) pasakojo, kad sausio 4 d. kartu su kitais kunigais atėjo pažiūrėti, ar po beveik dviejų savaičių konsekruota Ostija ištirpo vandenyje: „Iš karto pastebėjome, kad Ostija neištirpo ir kad atsirado penktadalį jos paviršiaus užimanti raudona dėmė. Nusprendėme pranešti vyskupui, kuris sudarė specialią teologinę - mokslinę komisiją įvykiui ištirti. Pastebėjome, kad laikui bėgant dėmė ant Ostijos pakeitė spalvą iš sodriai raudonos į raudonai rudą (...). Mėginį mokslininkai tiesiogiai paėmė 2014 m. sausio 26 d.

Kunigams stebuklas buvo akivaizdus. Komisija patikrino, ar tai nebuvo koks nors grybelis, pelėsis ar kitas išorinis veiksnys (...). Vroclavo teismo medicinos institutas iš karto atmetė bakterijų ar grybelių buvimą kaip priežastį, dėl kurios Ostija tapo raudona. Antroji histopatologinė analizė parodė, kad kai kurie Ostijos fragmentai priklauso žmogaus miokardo audiniui. Naudojant tuos pačius mėginius, buvo kreiptasi į Ščecino teismo medicinos institutą dėl papildomos nuomonės, nenurodant, iš kur mėginiai paimti. Institutas taikė kitokį analizės metodą. Po analizės Pomeranijos medicinos universiteto Histopatologijos katedra Ščecine paskelbė, kad histopatologinėje nuotraukoje rasta „audinio fragmentų, kuriuose yra fragmentuotų skersaruožių raumenų dalių“. Tai panašu į „žmogaus širdies raumenį su pakitimais, kurie dažnai atsiranda agonijos metu. Ant Ostijos rasto kraujo neištyrėme, tik žinome, kad rasta žmogaus DNR.

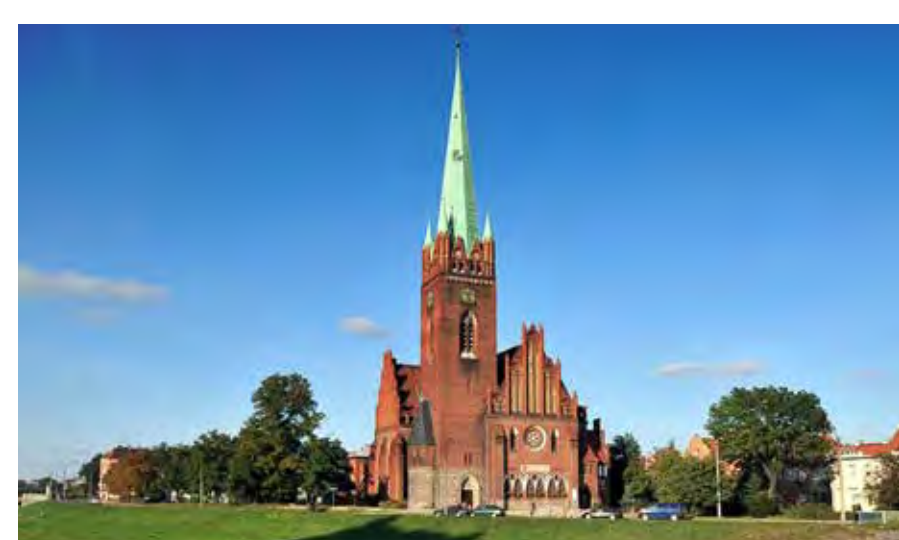
Analizės rezultatai buvo pateikti Vatikano Tikėjimo mokymo kongregacijai, kuri pripažino antgamtinį įvykio pobūdį. Stebina tai, kad tyrimo rezultatai buvo panašūs į Lančiano eucharistinio stebuklo, įvykusio 750 m., ir kitų neseniai įvykusių stebuklų, kaip 2008 m. Sokulkos stebuklo Lenkijoje, 2006 m. Tikstlos Meksikoje ir 1996 m. Buenos Airių Argentinoje, rezultatus. 2016 m. balandžio 17 d. naujasis Legnicos vyskupas monsinjoras Zbignevas Kiernikovskis (Zbigniew Kiernikowski), vykdydamas iš Šventojo Sosto gautus nurodymus, per šv. Mišias paskelbė, kad parapijos kunigas tėvas Andžėjus Ziombra „paruoštą tinkamą vietą brangiajai relikvijai eksponuoti, kad tikintieji galėtų tinkamai ją garbinti.“

LEGNICOJE

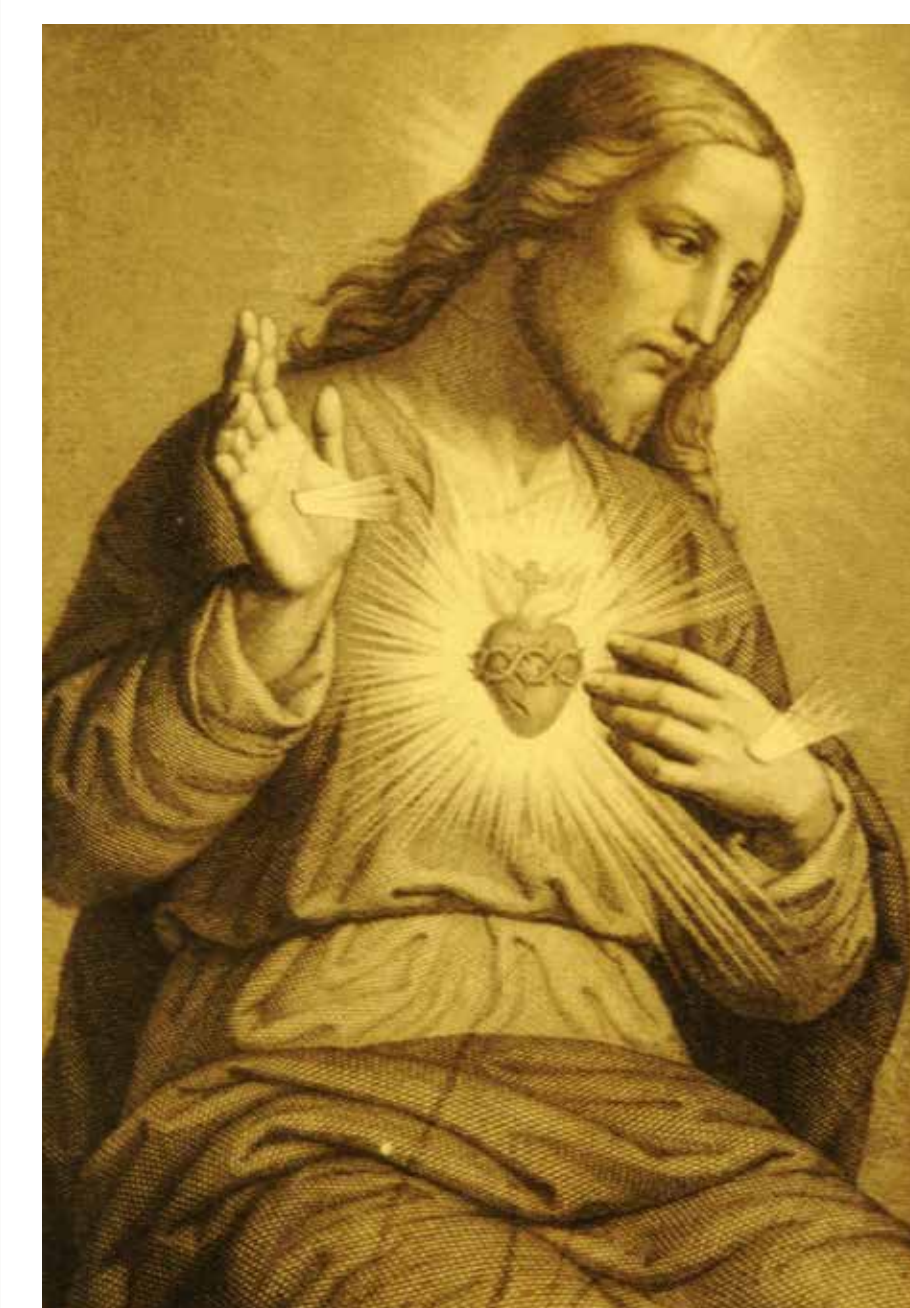
LENKIJA, 2013 M.

Bažnyčios interjeras

Bažnyčios, kurioje įvyko stebuklas, fasadas

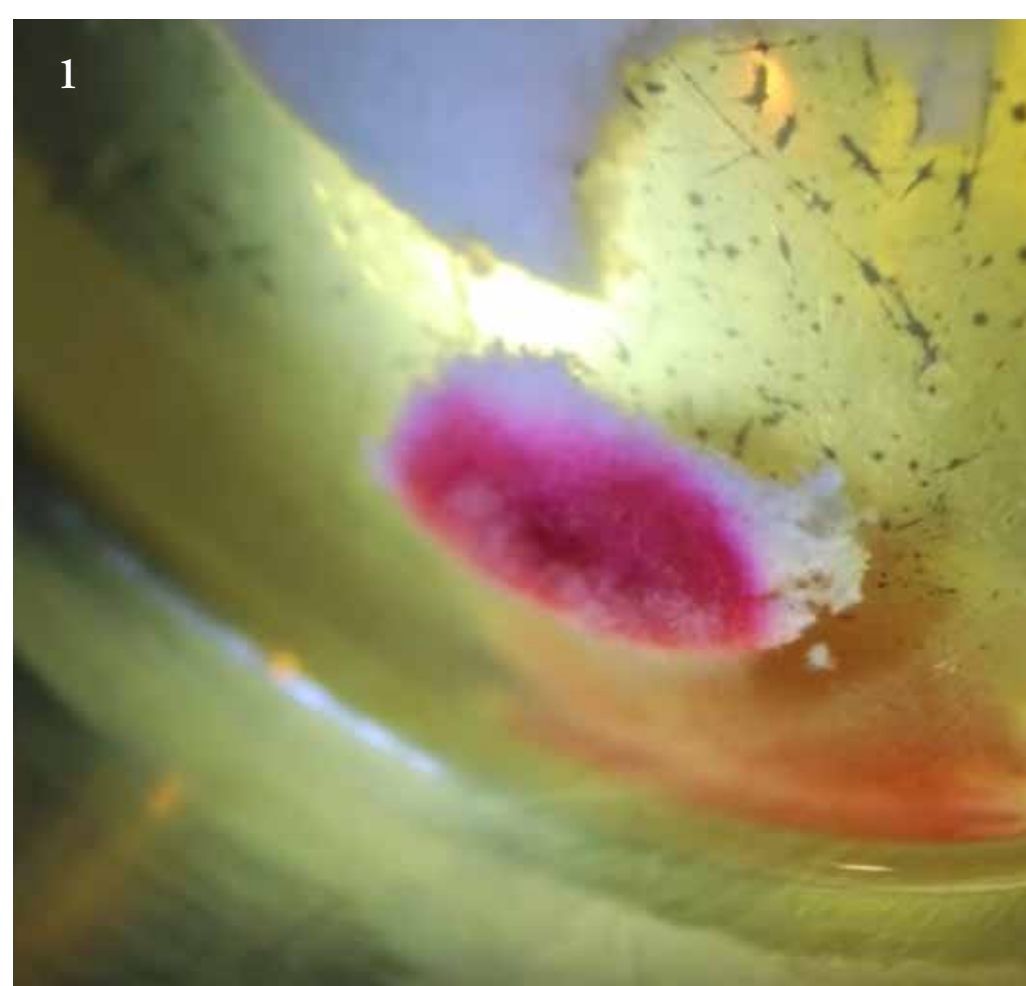
Profesorė Barbara Engel, išanalizavusi mėginį, pasakė: „Mokslininkų išvada – tai žmogaus miokardo audinys.“

2014 m. sausio 5 d. ant Ostijos, kuri buvo įdėta į vandenį, kunigai pastebėjo dėmę, panašią į kraujo dėmę. Apie tai nedelsiant buvo informuotas Legnicos vyskupas monsinyoras Stefanus Cichis. Jis sudarė mokslinę komisiją įvykiui ištirti.

Reikšminga tai, kad Legnicos stebuklas įvyko bažnyčioje, dedikuotoje šventajam Hiacintui (1185–1257). Hiacintas buvo dominikonų šventasis, atsidavęs Eucharistijai ir taip pat patyręs eucharistinį stebuklą. Kai nuožmūs mongolų kariai pasiekė Kijevo apylinkes, šventasis Hiacintas paėmė komuninę su konsekruotomis Ostijomis ir nešė į saugią vietą. Prieš bažnyčios galą, jis išgirdo kviečiantį balsą, sklindantį iš Dievo Motinos statulos prie altoriaus: „Hiacintai, Hiacintai! Matau, kad gelbėji mano Sūnų, bet juk nenorėsi palikti Jo Motinos išniekintojų barbarų rankose?“ Šventasis atsiprašė sakydamas, kad jam neįmanoma pakelti tokio sunkaus svorio, bet Dievo Motina atsakė: „Jei turėtum šiek tiek daugiau tikėjimo ir meilės man, tau būtų lengva nešti šią naštą.“ „Aš nieko nenoriu, tik mylėti tave ir pasitikėti tavimi“, – atsakė šventasis Hiacintas. Tuoj pat statula tapo lengva kaip plunksna, o šventasis Hiacintas, lydimas savo bičiulių vienuolių, stebuklingai perplaukė plačiąją Dniepro upę ir nuėjo mongolų karių nepastebėtas.

Kruvinos Ostijos detalė

